Čís. 11360.

Přípustnost pořadu práva pro nárok na náhradu škody proti cestáři a proti okresu (§ 1315 obč. zák.), ježto na okresní silnici nebylo u hromady písku postaveno výstražné znamení.

(Rozh. ze dne 4. února 1932, R I 954/31.)

Žalobce domáhal se na okresu K. v Čechách a na jeho cestáři náhrady škody z úrazu na okresní silnici. Žalobní nárok opodstatňoval žalobce tím, že žalovaný cestář nepostavil výstražné znamení ke hromadě písku na silnici a že žalovaný okres neměl zdatnou osobu k udržování silnice v pořádku. Námitce nepřípustnosti pořadu práva soud prvé stolice vyhověl a žalobu odmítl. Důvody: Jest veřejnoprávní povinností okresu, by udržoval své okresní silnice v pořádku, jakž ohledně obcí jest výslovně stanoveno v § 37 obec. zříz. pro Čechy. Porušení této povinnosti žalovaným okresem a jeho zaměstnancem, tímto proto, že opomenul postaviti výstražné znamení, oním proto, že ustanovil nezdatnou osobu, nemůže býti zjišťováno řádnými soudy, nýbrž jest věcí správních úřadů a soudy by se mohly po zjištění zavinění zabývati jen výší náhradního nároku (srv. rozh. sb. 10469). Rekursní soud zamítl námitku nepřípustnosti pořadu práva. Důvody: Třebaže povinnost okresu udržovati silnici ve stavu neohrožujícím bezpečnost provozu jest nepochybná, není tím ještě opodstatněna ručební povinnost okresu za škodu na silnici ze spolupůsobení různých příčin, pokud není prokázáno, že určitému orgánu, jenž jest povolán jednati za okres, lze přičísti zavinění, za něž by okres ručil podle § 1315 obč. zák. A takový případ jest tvrzen i v projednávané žalobě, ba žaloba vyvozuje ručení žalovaného okresu výslovně z ustanovení § 1315 obč. zák. Tím méně lze pochybovati o tom, že jsou soudy příslušny k žalobě proti cestáři, jehož ručení se v žalobě vyvozuje z §§ 1295 a násl. obč. zák.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Dovolací rekurs žalovaného okresu, dovolávající se nepřípustnosti pořadu práva pro tento spor, není odůvodněn. Stěžovatelův názor, že žaloba by byla přípustná jen, kdyby šlo o obstarávání soukromoprávní činnosti žalovaného okresu, není správný. Jde o uplatňování náhrady škody — tedy soukromoprávního nároku — proti veřejnému svazu. Pro přípustnost pořadu práva platí tu všeobecné předpisy občanského zákoníka, pokud není zvláštním předpisem vyloučen. Neodůvodněnému dovolacímu rekursu nemohlo býti vyhověno (srov. sb. n. s. č. 449, 1716).

Čís. 11361.

K zajištění odkazů podle §§ 158 a 159 nesp. pat. stačí možnost výkladu poslední vůle v ten rozum, že odkazy ty mají zůstati nezkráceny až do doby splatnosti.

(Rozh. ze dne 4. února 1932, R I 1102/31.)